

seré el pobre fuster de la vila, que amb l'aixa i el ribot poleix la fusta flairosa i bruna del cedre altiu, que simbolitza la majestat sobirana, més jo amb els flocs que en sortiran faré el coixí de més penes, que no dubto, començaran aquí, amb la meva sortida. Que Jeovà vos guardi i a nosaltres ens ampari. (*Marxen amb Arod*)

- ELÉM Qui m'ho havia de dir que tindria un parent tant babau, deixar-se ensibornar així per un qualsevol del poble. Segurament que serà la riota de tothom, i molt més encara quan veuran que s'ho pren tant a la bona.
- MIQUEI Elém, això tu no ho pots dir, serà el que Déu voldrà i la llei sempre deu complir-se, encara que a voltes el seu compliment sigui per nosaltres motin de mofa. Doncs les burles solen tornar al lloc de on sortiren
- ELÉM Voleu fer-me un favor Miquei? Vos l'agrairè tota ma vida i costarà ben poc.
- MIQUEI Què és el que de mi voldries?
- ELÉM Escolteu i no em descobriu. Puc confiar-vos un secret?
- MIQUEI Si aquest no em perjudica i no fa cap mal a ningú ja podeu començar-lo que compliré el promés.
- ELÉM Doncs és aquest: Josep el meu parent és sol al món avui dia i si mort ans que jo, com cal suposar i li toca el poc que deixi per mi serà i naturalment per poc que sia sempre ajuda. Si fos cas que la vara li florís, cosa que no crec probable, llavors tot passaria a l'esposa i els fillets que d'ella tal volta tindria i jo em quedaria pelat com el cucut que canta damunt la figuera. En resum, conto amb vós per destorbar aquest casament en cas de que això esdevingués.
- MIQUEI Noí, m'has pres per altre, ni això fa per mi ni en que fes ho faria, car jugar contra el cel i escupir tanta malícia donaria per resultat que damunt meu cauria la saliva. Si no vols res més ja hem acabat, tingues bon dia. (*Marxa tot decidit*).
- ALÉM Mai creia tanta cobardia, si no és ell un altre m'ajudarà eu que fos el mateix Satanàs a ell m'aculliria